

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1917.

Andra kammaren.

Nr 2.

Tisdagen den 16 januari.

Kl. 10,30 f. m.

§ 1.

Herr talmannen tillkännagav, att herrar Nilsson i Bonarp, Somelius, Jeansson i Kalmar, Johanson i Huskvarna och Kaijser, som vid det i början av sammanträdet den 15 innevarande januari verkställda uppropet ej låtit sig avhöra, anmält, att de på grund av tågförseining hindrats att tillstädeskomma.

Vidare meddelade herr talmannen, att ovannämnda ledamöter av kammaren nu intagit sina platser i kammaren; och blevo de av dem anmälda förfallen av kammaren godkända.

§ 2.

På hemställan av herr talmannen, som förmälde sig hava om tiden för valen samrått med första kammarens talman, beslöt kammaren att företaga val av ledamöter i de ständiga utskotten fredagen den 19 innevarande januari.

Ordet begärdes nu av herr vice talmannen, som yttrade:

Herr talman! Jag tillåter mig hemställa, att kammaren behagade besluta att utse suppleanter till de ständiga utskotten till antal av två mer än de ordinarie ledamöterna i varje utskott.

Härefter beslöt kammaren att företaga val av suppleanter i de ständiga utskotten lördagen den 20 i denna månad samt att suppleanter skulle väljas till det antal, som föreslagits av herr vice talmannen.

§ 3.

Herr talmannen och kammarens herrar ledamöter avgingo kl. 10,45 till slottskapellet, varest riksdagspredikan hölls. Efter slutad gudstjänst begav sig kammaren till rikssalen.

Hans Maj:t Konungen öppnade där riksdagen med ett tal, varefter hans excellens herr statsministern *Hammar skjöld* uppläste Kungl. Maj:ts berättelse om vad i rikets styrelse sedan sista lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit.

Efter det första kammarens talman framfört första kammarens undersåttliga vördnad, framträdde andra kammarens talman och ytttrade:

Allernådigste Konung, Eders Maj:t!

Under det halva sekel, som, på sätt Eders Maj:t erinrat, nu förflutit efter införandet av det nya riksdagsskicket, torde icke någonsin riksdagen hava samlats under så allvarliga tidsförhållanden som de nu rådande. Djupt och tungt kännes förvisso detta tidens allvar av både Konung och folk; därom vittna Eders Maj:ts ord nyss; därom bär vad vi dagligen erfara noggsamt vittnesbörd. Jag vill från andra kammarens sida inför Eders Maj:t uttala den innerliga önskan och förhoppning, att det under allt detta fortfarande må lyckas genom Eders Maj:ts trägna omsorger, vid vilka stödet från folkrepresentationen visserligen ej skall utebliva, att hålla kriget borta från våra landamären, samt att göra de onda verkningar, som kriget oaktat neutraliteten medför även för vårt land, så uthärdliga, så litet fördärvliga som det är möjligt. De samfälliga ansträngningar, det eniga tålamod, som härför äro nödiga, skola, därom är jag viss, ej heller från folkets sida underlätas eller saknas.

Mycket och för landet betydelsefullt arbete kommer, efter vad Eders Maj:t nyss tillkännagivit, att vila på denna riksdag. Jag tillåter mig å andra kammarens vägnar säga, att den, följande sina traditioner från den gångna femtioårsperioden av dess tillvaro och i känslan av den skickelsedigra tidens krav, om vilka Eders Maj:t talat, skall ägna Eders Maj:ts förslag den omsorgsfulla och allvarliga prövning, som desamma kräva. Och anhåller jag härmed att få inför Eders Maj:t å andra kammarens vägnar framföra dess undersåttliga vördnad.

Härpå fingo talmännen vardera mottaga ett exemplar av Kungl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd och behov, var-efter ceremonien på rikssalen avslutades; och åtskildes andra kammaren vid utgåendet från rikssalen, enligt beslut fattat före avgången från dess samlingsrum.

In fidem
Per Cronvall.